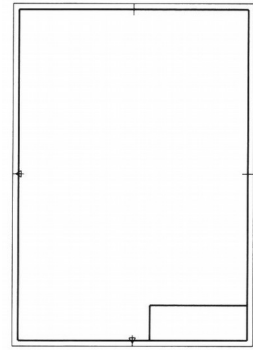
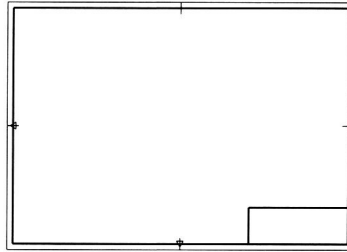

NORMALITZACIÓ, VISTES, ACOTACIÓ

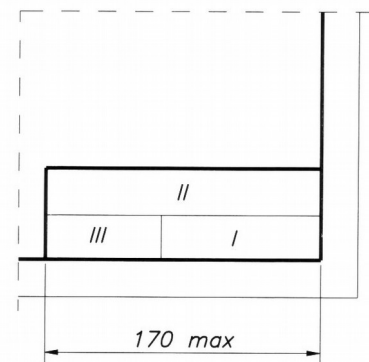
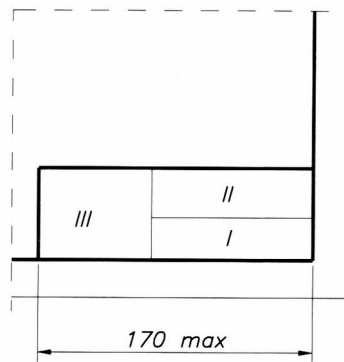
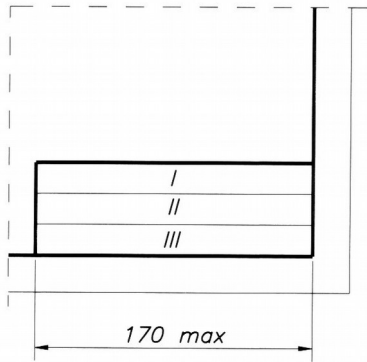
Quadre de retolació

Se situa a l'angle inferior dret de la zona d'execució del dibuix. Hi consta, com a mínim, la informació següent:

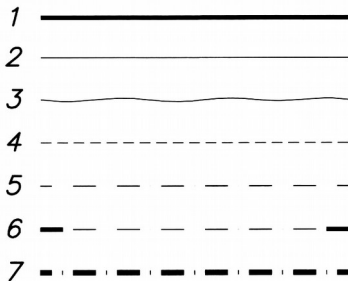
- I Número de registre
- II Nom del dibuix
- III Nom del propietari del dibuix

Possible distribució de la informació

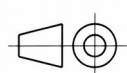
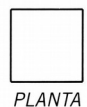
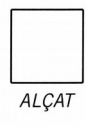
Tipus de línia

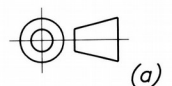
1. Línia contínua gruixuda.
En contorns d'arestes vistes.
2. Línia contínua fina.
En contorns i arestes fictícies. En línies de cota i de referència. En ratllats.
3. Línia contínua fina a mà alçada.
En límits de vistes a talls parcials. En línies de trencament.
4. Línia de traços fina.
En contorns i arestes ocultes.
5. Línia de traços i punts fina.
En eixos de simetria. En posicions de peces mòbils. En parts situades davant del pla de tall.
6. Línia de traços i punts fina acabada amb dos traços gruixuts.
En les circumferències de distribució de centres.
7. Línia de traços i punts gruixuda.
Indicació de superfícies amb tractament particular.

Situació de les vistes

SISTEMA EUROPEU

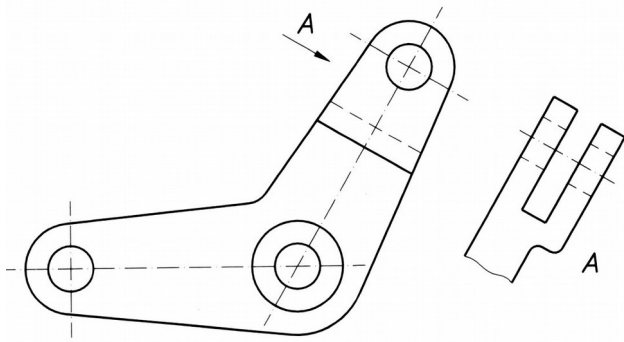

SISTEMA AMERICÀ

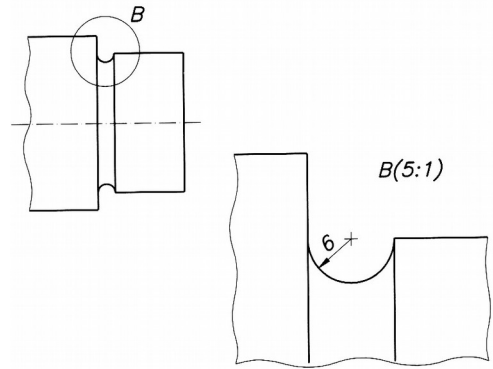

Distribució de vistes i símbol que identifica cadascun dels sistemes

Vistes particulars

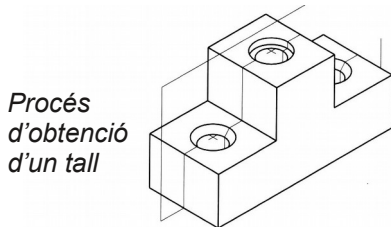
Les vistes auxiliars s'utilitzen quan una vista no es pot dibuixar en una de les sis direccions normals. Cal indicar la direcció d'observació amb una fletxa i una lletra majúscula.

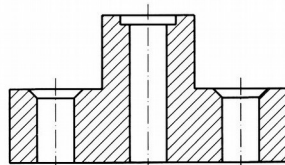
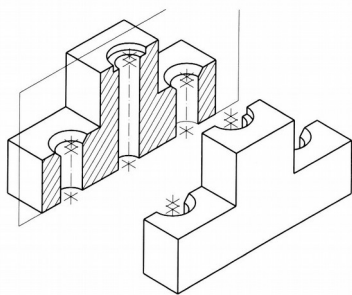
Les vistes de detalls s'utilitzen per mostrar parts massa petites per apreciar-les amb claredat o per acotar-les amb comoditat.

Talls i seccions

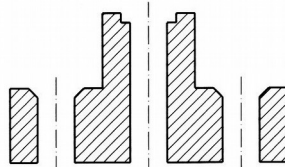
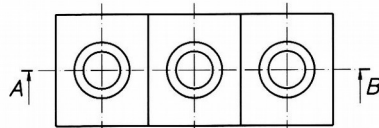
El tall d'una peça s'utilitza quan aquesta presenta detalls en el seu interior que no queden prou clars amb les línies ocultes.

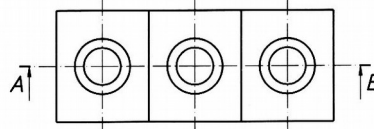
Procés d'obtenció d'un tall

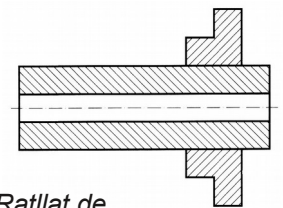
Tall A-B

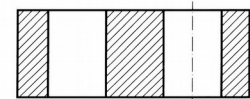
Secció A-B

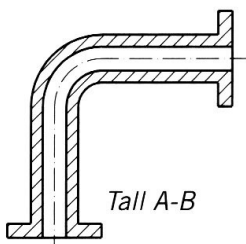
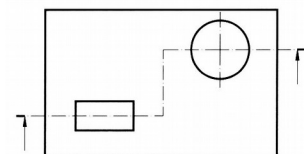
Diferència entre tall i secció

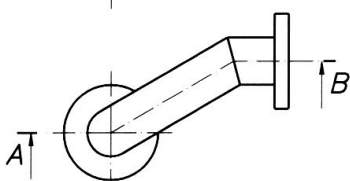
Ratllat de diferents peces juxtaposades

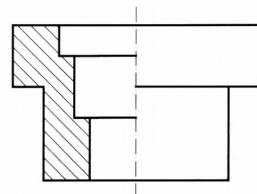
Tall per plans paral·lels

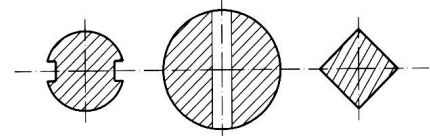
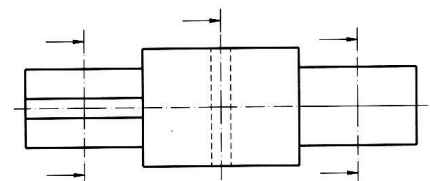
Tall A-B

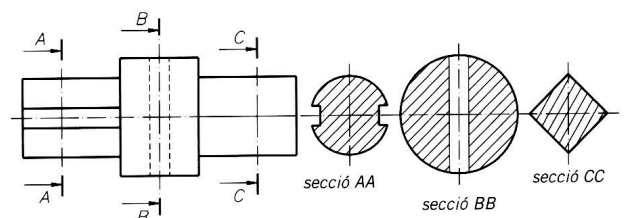
Tall per plans successius.
(La vista del tall no es troba en magnitud veritable)

Mig tall.
S'utilitza en peces simètriques i té l'avantatge que en una sola vista es veu l'interior i l'exterior.

Secció abatuda (dues maneres)

Acotació

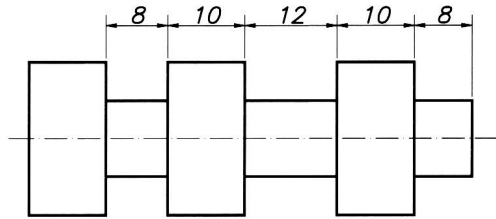
Alguns principis generals d'acotació:

Cada cota s'ha de col·locar en un únic lloc (és a dir, no s'ha de repetir).

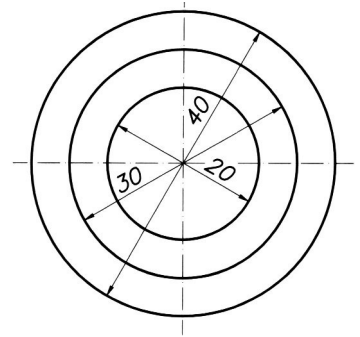
Cada cota s'ha de col·locar a la vista que doni millor idea de la forma de la peça.

Totes les cotes s'han d'expressar en la mateixa unitat.

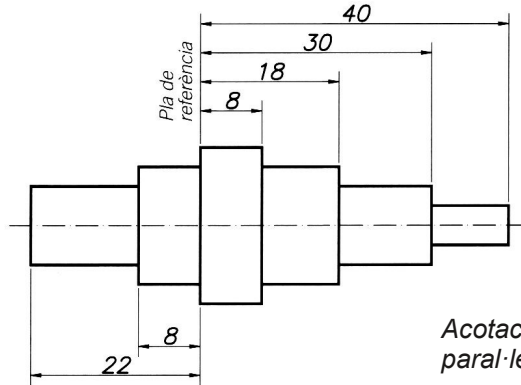
No s'han de posar més cotes que les necessàries per definir totalment el dibuix.

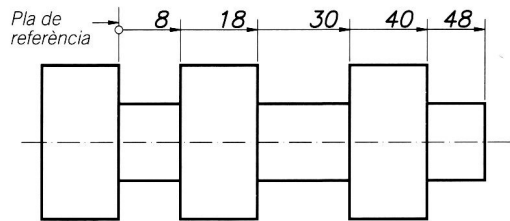
Acotació en sèrie

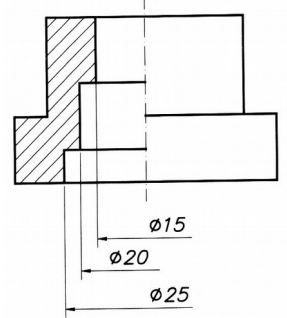
No s'han de passar més de tres cotes de diàmetre pel mateix centre

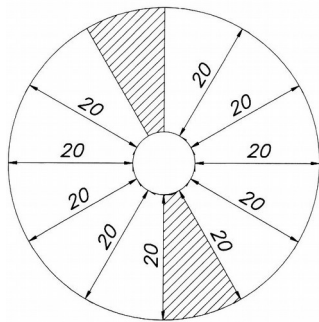
Acotació en paral·lel

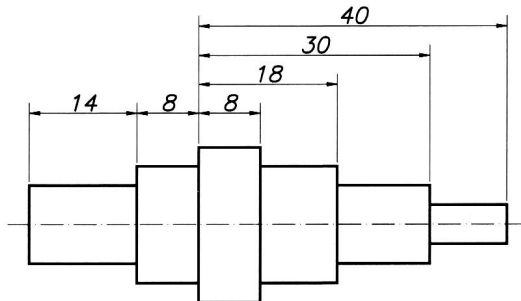
Acotació progressiva

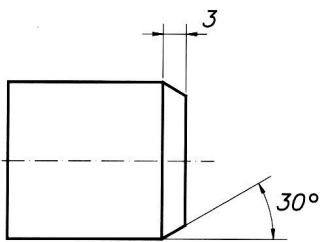
Acotació de diàmetres en un cos semiseccionat

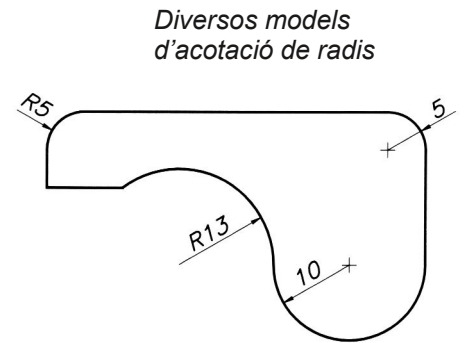
Cal evitar les línies de cota amb inclinacions entre els 90° i els 120°

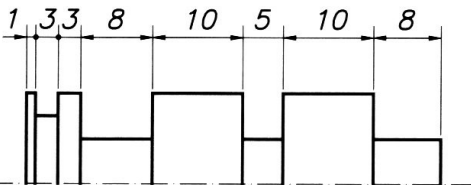
Acotació combinada

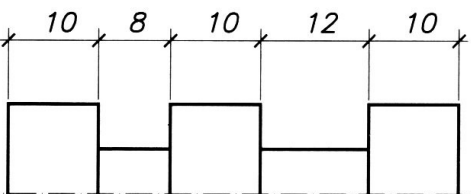
Si no hi ha prou espai, cal prolongar la línia de cota

Diversos models d'acotació de radis

Quan les fletxes no hi caben, se substitueixen per punts

En dibuixos de construcció (arquitectura) les fletxes són substituïdes per traços a 45°

En l'acotació de perspectives, les línies de referència i de cota es dibuixen paral·leles als eixos.

